

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
מקרא-key:	

מנחות-כל קרבנות הציבור		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ											
כל קרבנות הציבור והיחיד באין מן הארץ ומחוצה לארץ, מן החדש ומן הישן, חוץ מן העומר ושתי הלחם שאינן באין אלא מן החדש ומן הארץ.												■	פנ:
וכולן אינן באין אלא מן המובחר.												■	פנ:
ואיזהו מובחר שלהם? מכמס וזינוחא אלפא לסלת, שנייה להן עפוריים בבקעה.												■	פנ:
כל הארצות היו כשרות, אלא מכאן היו מביאין.												■	פנ:
מתני' דלא כי האי תנא												■	פנ:
עומר הבא מן הישן - כשר, שתי הלחם הבאות מן הישן - כשרות, אלא שחיסר מצוה עומר, דכתיב: (ויקרא ב') תקריב את מנחת בכוריך, ואפילו מן העלייה. שתי הלחם, דכתיב: (ויקרא כ"ג) ממושבתיכם תביאו, ולא מן חוצה לארץ, ממושבתיכם, ואפי' מן העלייה.	דתניא:											■	פנ:
הא אפיקתיה												⚡	פנ:
אמר קרא תביאו, ואפי' מן העלייה.												!	פנ:
והאי מיבעי ליה, שכל שאתה מביא ממקום אחר הרי הוא כזה												⚡	פנ:
א"כ, ליכתוב קרא תביאו, מאי תביאו? ש"מ תרתי.												!	פנ:
והכתיב: (ויקרא כ"ג) ראשית												⚡	פנ:
למצוה.												!	פנ:
הכתיב: (ויקרא כ"ג) חדשה												⚡	פנ:
האי מיבעי לי' לכדתניא												!	פנ:
שתי הלחם הבאות מן הישן - כשרות, ומה אני מקיים חדשה? שתהא חדשה לכל המנחות.	[תניא] רבי נתן ור' עקיבא:											!	פנ:
ע"כ לא פליגי אלא בחדש, אבל בארץ לא פליגי דעומר ושתי הלחם מארץ אין, מחוצה לארץ לא												■	פנ:
כמאן? דלא כי האי תנא												■	פד:
עומר בא מחוצה לארץ, ומה אני מקיים כי תבאו אל הארץ? שלא נתחייבו בעומר קודם שנכנסו לארץ יהודה:	דתניא, ר' יוסי בר רבי											■	פד:
חדש בחוצה לארץ דאורייתא היא, דכתיב: ממושבתיכם, כל מקום שאתם יושבין משמע, וכי תבאו - זמן ביאה היא, וכיון דאורייתא היא אקרובי נמי מקריבין.	וקסבר: [ר' יוסי בר רבי יהודה]											■	פד:
שומרי ספיחין בשביעית נוטלין שחרן מתרומת הלשכה.	תנן התם:											■	פד:
שומרי ספיחין בשביעית נוטלין שחרן מתרומת הלשכה	רמי ליה רמי בר חמא לרב חסדא, תנן:											⚡	פד:
(ויקרא כ"ה) לאכלה - ולא לשריפה	ורמינהו:											⚡	פד:
רחמנא אמר לך: (ויקרא כ"ג) לדורותיכם, ואת אמרת: תיבטל	א"ל: [רב חסדא]											⚡	פד:
ומי קאמינא אנא תיבטל? לייתי מדאשתקד	אמר ליה: [רמי בר חמא]											!	פד:
בעינא כרמל וליכא.	[רב חסדא]											!	פד:
ולייתי מכרמל דאשתקד	[רמי בר חמא]											⚡	פד:
אמר קרא: (ויקרא ב) כרמל תקריב, בעינא כרמל בשעת הקרבה וליכא.	[רב חסדא]											!	פד:
כרמל תקריב	איתמר, רבי יוחנן:											■	פד:

מימרא-statement קושיא-challenge שאלה-question תירוץ-answer ראיה-proof	חולקים-disputants נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment מעשה-story
	מקרא-key:

מנחות-כל קרבנות הציבור		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ראשית קצירך, ראשית קצירך - ולא סוף קצירך.	רבי אלעזר:											פד.
(ויקרא ב') ואם תקריב מנחת בכורים - במנחת העומר הכתוב מדבר, מהיכן היא באה? מן השעורים	מותיב רבה:											פד.
אתה אומר: מן השעורים, או אינו אלא מן החיטין?												פד.
נאמר (שמות ט') אביב במצרים, ונאמר (ויקרא ב') אביב לדורות, מה אביב האמור במצרים - שעורים, אף אביב האמור לדורות אינו בא אלא מן השעורים	רבי אליעזר:											פד.
מצינו יחיד שמביא חובתו מן החיטין ומביא חובתו מן השעורין, ואף ציבור מביא חובתו מן החיטין ומביא חובתו מן השעורין, אם אתה אומר מן החיטין, לא מצינו ציבור שמביא חובתו מן השעורין	רבי עקיבא:											פד.
ד"א: אם אתה אומר עומר בא מן החיטין, אין שתי הלחם ביכורים												פד.
אלמא משום ביכורים הוא												פד.
תיובתא.												פד.
אין מביאין ביכורים חוץ משבעת המינין, ולא מתמרים שבהרים ולא מפירות שבעמקים.	תנן התם:											פד.
אם הביא לא קידש.	עולא:											פד.
ייתיב רבה וקא אמר לה להא שמעתא.	[רבה]											פד.
(ויקרא ב') קרבן ראשית - שתהא ראשית לכל המנחות, וכן הוא אומר: (במדבר כ"ח) בהקריבכם מנחה חדשה לה' בשבועותיכם, אין לי אלא חדשה של חטים, חדשה של שעורים מנין? תלמוד לומר: חדשה חדשה, אם אינו ענין לחדשה של חיטין, תנהו ענין לחדשה של שעורים	איתיביה רב אחא בר אבא לרבה:											פד.
ומנין שתהא קודמת לביכורים? תלמוד לומר: (שמות ל"ד) וחג שבעות תעשה לך בכורי קציר חטים ואין לי אלא בכורי קציר חטים, קציר שעורים מנין? ת"ל: (שמות כ"ג) וחג הקציר בכורי מעשיך אשר תורע בשדה												פד.
ואין לי אלא שתזרע, עלו מאליהן מנין? תלמוד לומר: בשדה												פד.
ואין לי אלא בשדה, מנין לרבות שבגג ושבחורבה ושבעציץ ושכספינה? ת"ל: (במדבר י"ח) בכורי כל אשר בארצם												פד.
מנין שתהא קודמת לנסכים ופירות האילן? נאמר כאן בכורי מעשיך ונאמר להלן (שמות כ"ג) באספך את מעשיך מן השדה, מה להלן נסכים ופירות אילן, אף כאן נסכים ופירות אילן												פד.
שבגג שבחורבה שבעציץ ושכספינה	קתני מיהא:											פד.
סיפא אתאן למנחות.												פד.
אי הכי, היינו דכתיב: (במדבר י"ח) כל טהור בביתך יאכל אותו, ואי מנחות, לזכרי כהונה הוא דמיתאכלן תרי קראי כתיבי: (במדבר י"ח) לך יהיה, וכתיב: כל טהור בביתך יאכל אותו, הא כיצד? כאן בביכורים, כאן במנחות.	רב משרשיא:											פד.
כוליה במנחות, וסיפא - דקרא אתאן ללחמי תודה.	רב אשי:											פד.
בפלוגתא												פד.
אם הביא לא קדש	רבי יוחנן:											פד.
אם הביא קדש, נעשה ככחוש בקדשים.	ריש לקיש:											פד.
בשלמא ריש לקיש כדאמר טעמא, אלא רבי יוחנן מאי טעמא?												פד.
רבי יוחנן חזאי בחלום, מילתא מעלייתא אמינא, אמר קרא: (דברים כ"ו) מראשית - ולא כל ראשית, (דברים כ"ו) מארצך - ולא כל ארצך.	רבי אלעזר:											פד.
וריש לקיש האי ארצך מאי עביד ליה?												פד.
מיעבי ליה לכדתניא	[ריש לקיש]											פד.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- < מובאה של פיסקה קודמת- story-מעשה	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

מנחות-כל קרבנות הציבור		Talmud Navigator														
מימרא	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ														
נאמר כאן ארץ ונאמר להלן ארץ, מה להלן שבח ארץ, אף כאן שבח ארץ.	תניא: [רבן גמליאל בר רבי]										⊖	!	פד:			
ואידך?												⊖	⚡	פד:		
ארץ מארץ.	[רבי יוחנן]											⊖	!	פד:		
ואידך?													⊖	⚡	פד:	
ארץ מארץ לא משמע ליה.	[ריש לקיש]											⊖	!	פד:		
שבגג ושבחורבה שבעציץ ושבספינה - מביא וקורא	תני חדא:											⊖	⚡	פד:		
מביא ואינו קורא	ותניא אידך:											⊖	⚡	פד:		
בשלמא ריש לקיש, גג אגג לא קשיא: הא בגג דמערה, הא בגג דבית, חורבה אחורבה לא קשיא: כאן בחורבה עבודה, כאן בחורבה שאינה עבודה, עציץ אעציץ לא קשיא: כאן בנקובה, כאן בשאינו נקובה, ספינה אספינה לא קשיא: כאן בספינה של עץ, כאן בספינה של חרס אלא לרבי יוחנן קשיא													⊖	⚡	פד:	
תנאי היא													⊖	!	פד:	
שבגג ושבחורבה - מביא וקורא, שבעציץ ושבספינה - אינו מביא כל עיקר.	דתניא:												⊖	!	פד:	
וכולן אינן באות אלא מן המוחר כו'.													⊖	■	פד:	
אמרי ליה יוחנא וממרא למשה: תבן אתה מכניס לעפריים?													⊖	○	פד:	
אמר להו, אמרי אינשי: למתא ירקא ירקא שקול.														○	פד:	
אין מביאין לא מבית הזבלים ולא מבית השלחים ולא מבית האילן, ואם הביא - כשר.														■	פד:	
כיצד הוא עושה? נרה שנה ראשונה, ובשנה שניה זורעה קודם לפסח שבעים יום, והוא עושה סולת מרובה.														■	פד:	
כיצד בודק? הגזבר מכניס ידו לתוכן, עלה בה אבק - פסולה עד שינפנה ואם התליעה - פסולה.														■	פד:	
כיצד עושה? נרה שנה ראשונה.														■	פד:	
היכי קאמר? נרה שנה ראשונה, ושניה נרה זורעה, או דלמא נרה שנה ראשונה, ושניה זורעה בלא נרה?	איבעיא להו:												⊖	⊖	פד:	
אף חיטי כרזיים וכפר אחים אלמלא סמוכות לירושלים היו מביאין מהן, לפי שאין מביאין את העומר אלא מן השדות המדורמות והמנוגרות לכך, שבהן חמה זורחת ומהן חמה שוקעת	תא שמע: דתניא, אמר רבי יוסי:												⊖	⚡	פד:	
כיצד עושה? נרה שנה ראשונה ושניה חורש ושונה, וזורעה קודם לפסח שבעים יום, כדי שתהא סמוכה לחמה, ועושה קנה זרת ושיבולת זרתיים, וקוצר ומעמר ודש וזורה ובורר וטוהן ומרקד, ומביא אצל גזבר וגזבר מכניס ידו לתוכה, אם עלתה בה אבק, אומר לו: חזור ונפה אותה שניה													⊖	⚡	פד:	
גזבר סך ידו שמן ומכניס לתוכה עד שמעלה כל אבקה	משום רבי נתן אמרו:													⚡	פד:	
חורש ושונה	קתני מיהת:													⚡	פד:	
ולטעמיך, מתניתין לא קתני שונה, ברייתא קתני שונה														⚡	פד:	
הא לא קשיא: כאן בעבודה, כאן בשאינה עבודה.													⊖	!	פד:	
מאי הוי עלה?														⊖	⊖	פד:
ניר חציה וזורע חציה, ניר חציה וזורע חציה.	תא שמע, דתניא:													⊖	!	פד:
אין מביאין את העומר אלא מן השדות המדורמות שבארץ ישראל, שבהן חמה זורחת ומהן חמה שוקעת.	רבי יוחנן:													■	פד:	
עומר היה בא מבקעת בית מקלה, ככת ג' סאין היתה, ושדה מודרמת היתה, ובה חמה זורחת וממנה חמה שוקעת, ניר חציה וזורע חציה, ניר חציה וזורע חציה.	תניא נמי הכי, אבא שאול:													■	פד:	

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

מנחות-כל קרבנות הציבור		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ													
רב חלקיה בר טובי הוה ליה קרנא דארעא, ניר הציה וזרע הציה, ניר הציה וזרע הציה ועבדה על חד תרי, ומזבין להו לחיטי לסמידא.	[רב חלקיה בר טובי]														פה:
ואם התליעה - פסולה.															פה:
סולת שהתליעה רובה - פסולה, וחיטין שהתליעו רובן - פסולות.	תנו רבנן:														פה:
ברוב חטה או ברוב סאה?	בעי רבי ירמיה:														פה:
תיקו.															פה:
הקדישו, מהו שילקה עליהן משום בעל מום? כיון דפסיל כבעל מום דמי, או דלמא אין בעל מום אלא בבהמה?	בעי רבא:														פה:
תיקו.															פה:
כל עץ שנמצא בו תולעת - פסול לגבי מזבח.	תנן התם:														פה:
לא שנו אלא לה, אבל יבש - גוררו וכשר.	שמואל:														פה:
הקדישו, מהו שילקה עליו משום בעל מום? כיון דפסול כבעל מום דמי, או דלמא אין בעל מום אלא בבהמה?	בעי רבא:														פה:
תיקו.															פה:
תקוע אלפא לשמן															פה:
שניה לה רגב בעבר הירדן.	אבא שאול														פה:
כל הארצות היו כשרות, אלא מיכן היו מביאין.															פה:
אין מביאין לא מבית הזבלים ולא מבית השלחים ולא מן מה שנורע ביניהם, ואם הביא - כשר.															פה:
אין מביאין אנפקטין, ואם הביא - כשר.															פה:
אין מביאין מן הגרגרין שנשרו במים, ולא מן הכבשים ולא מן השלוקים, ואם הביא - פסול.															פה:
וישלח יואב תקועה ויקח משם אשה חכמה															פה:
מאי שניא תקועה?															פה:
מתוך שרגילין בשמן זית, חכמה מצויה בהן.	רבי יוחנן:														פה:
(דברים ל"ג) וטובל בשמן רגלו - זה חלקו של אשר, שמושך שמן כמעין.	תנו רבנן:														פה:
אמרו: פעם א' נצרכו להן אנשי לודקיא בשמן, מינו להן פולמוסטוס אחד, אמרו לו: לך והבא לנו שמן במאה ריבוא.															פה:
הלך לירושלים, אמרו לו: לך לצור.															פה:
הלך לצור, אמרו לו: לך לגוש חלב.															פה:
הלך לגוש חלב, אמרו לו: לך אצל פלוני לשדה הלז, ומצאו שהיה עוזק תחת זיתו, אמר לו: יש לך שמן במאה ריבוא שאני צריך? אמר לו: המתן לי עד שאסיים מלאכתי, המתן עד שסיים מלאכתי.															פה:
לאחר שסיים מלאכתי, הפשיל כליו לאחוריו והיה מסקל ובא בדרך, אמר לו: יש לך שמן במאה ריבוא? כמדומה אני ששחוק שחקו בי היהודים.															פה:
כיון שהגיע לעירו, הוציאה לו שפתו קומקמום של חמין ורחץ בו ידיו ורגליו, הוציאה לו ספל של זהב מליאה שמן וטבל בו ידיו ורגליו, לקיים מה שנאמר: וטובל בשמן רגלו.															פה:
לאחר שאכלו ושתו, מדד לו שמן במאה ריבוא. אמר לו: כלום אתה צריך ליותר? אמר לו: הן, אלא שאין לי דמים. אמר לו: אם אתה רוצה ליקח קח, ואני אלך עמך ואטול דמיו, מדד לו שמן בשמונה עשר ריבוא.															פה:
אמרו: לא הניח אותו האיש לא סוס ולא פרד ולא גמל ולא חמור בארץ ישראל שלא שכרו.															פה:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
מקרא-key:	

מנחות-כל קרבנות הציבור		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
כיון שהגיע לעירו, יצאו אנשי עירו לקלוסו, אמר להם: לא לי קלוסוני אלא לזה שבא עמי, שמדד לי שמן במאה ריבוא והרי נושה בי בשמונה עשרה ריבוא, לקיים מה שנאמר: (משלי י"ג) יש מתעשר ואין כל מתרושש והון רב.												פה: ○
אין מביאין לא מבית הזבלים וכו',												פה: < ■
אין מביאין אנפקטן, ואם הביא - פסול מפני שהוא שרף	והתניא:											פה: ♣
לא קשיא: הא ר' חייא, הא ר"ש בר רבי	רב יוסף:											פ.ו. !
דר' חייא זריק ליה ור"ש בר רבי מטבל ביה												פ.ו. ○ !
וסימניך: עשירים מקמציין.												פ.ו. ■ !
ששה חדשים בשמן המור												פ.ו. ■
מאי שמן המור?												פ.ו. ^
סטכתא	רב הונא בר חייא:											פ.ו. !
שמן זית שלא הביא שלישי.	ר' ירמיה בר אבא:											פ.ו. !
אנפקטן - שמן זית שלא הביא שלישי, למה סכין אותו? שמשיר את השיער ומעדן את הבשר.	תניא רבי יהודה:											פ.ו. ■
אין מביאין מן הגרגרין שנשרו במים.												פ.ו. < ■
שמן זית כבוש, שלוק, שרוי, ושל שמרים, ושל ריח רע - לא יביא, ואם הביא - פסול.	תנו רבנן:											פ.ו. ■
הקדישו, מהו שילקה עליו משום בעל מום? כיון דפסול כבעל מום דמי, או דלמא אין בעל מום אלא בבהמה?	בעי רבה:											פ.ו. ^
תיקו.												פ.ו. ■
שלשה זיתים הן, ובהן שלשה שלשה שמנים.												פ.ו. ■
הזית הראשון, מגרגרו בראש הזית וכותש ונותן לתוך הסל	[חכמים]											פ.ו. ♣
סביבות הסל	רבי יהודה:											פ.ו. ♣
זה ראשון.												פ.ו. ■
חזר וטוען בקורה	[חכמים]											פ.ו. ♣
באבנים	רבי יהודה:											פ.ו. ♣
זה שני.												פ.ו. ■
חזר וטען וטען, זה שלישי.												פ.ו. ■
הראשון למנורה והשאר למנחות.												פ.ו. ■
השני, מגרגרו בראש הגג וכותש ונותן לתוך הסל	[חכמים]											פ.ו. ♣
סביבות הסל	רבי יהודה:											פ.ו. ♣
זה ראשון.												פ.ו. ■
טוען בקורה	[חכמים]											פ.ו. ♣

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
מקרא-key:	

מנחות-כל קרבנות הציבור		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	ל
באבנים	רבי יהודה:											◆	■
זה שני.												■	■
חזר וטחן וטען, זה שלישי.													■
הראשון למנורה והשאר למנחות.													■
שלישי, עוטנו בבית הבד עד שילקה ומעלהו ומנגבו בראש הגג, כותש ונותן לתוך הסל	[חכמים]											◆	■
סביבות הסל	רבי יהודה:											◆	■
זה ראשון.												■	■
טוען בקורה	[חכמים]											◆	■
באבנים	רבי יהודה:											◆	■
זה שני.												■	■
חזר וטחן וטען, זה שלישי.													■
הראשון למנורה והשאר למנחות.													■
מגרגרו תנן או מגלגלו תנן?	איבעיא להו:											^	◇
שמן זית - מזיתו, מאכן אמרו: זית ראשון, מגלגלו בראש הזית וכונסו לבית הבד וטוחנן בריחים ונותנו בסלין, שמן היוצא ממנו זה היה ראשון, טען בקורה, שמן היוצא ממנו זה היה שני, וחזר ופרק טחן וטען, זה היה שלישי, הראשון למנורה והשאר למנחות	תא שמע, דתניא:											■	◇
וכן זית שני וזית שלישי, עוטנו בבית הבד עד שילקה ומעלה לראש הגג, ועושה אותו כמין תמרה עד שיוזבו מימיו, וכונסו לבית הבד וטוחנו בריחים ונותנו בסלין, ושמן היוצא ממנו זה היה ראשון, טען בקורה, שמן היוצא ממנו זה היה שני, פרק חזר וטחן וטען, זה היה שלישי, הראשון למנורה והשאר למנחות	[חכמים]											◆	■
לא היה טוחנו בריחים אלא כותשו במכתשת, ולא היה טוען בקורה אלא באבנים, ולא היה נותנו בסלין אלא לתוך סביבות הסל.	רבי יהודה:											◆	■
הא גופא קשיא, כותש מני? רבי יהודה היא, תוך הסל אתאן לרבנן												?	◇
האי תנא סבר לה כותיה בחדא ופליג עליה בחדא.												!	◇
הראשון שבראשון אין למעלה הימנו													■
השני שבראשון והראשון שבשני שוין													■
השלישי שבראשון והשני שבשני שוין													■
השלישי שבשני והשני שבשלישי שוין													■
השלישי שבשלישי אין למטה הימנו.													■
אף כל המנחות היו בדין שיטענו שמן זית זך, מה מנורה שאינה לאכילה טעונה שמן זית זך, מנחות שהן לאכילה אינו דין שיטענו שמן זית זך ת"ל: זך כתית למאור, ואין זך כתית למנחות.													■
שוין? והא אמרת: ראשון למנורה והשאר למנחות												?	◇
מאי שוין? שוין למנחות.	רב נחמן בר יצחק:											!	◇
אף כל המנחות היו בדין וכו'.													■

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
מקרא-key:	

מנחות-כל קרבנות הציבור		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ											
זך - אין זך אלא נקי	תנו רבנן: [חכמים]										■	◇	פז:
כתית - אין כתית אלא כתוש.	רבי יהודה:										■	◇	פז:
יכול יהא כתית זה פסול למנחות? ת"ל: ועשרון סולת בלול בשמן כתית, א"כ מה ת"ל למאור? אלא מפני ההיסכון.											■	◇	פז:
מאי היסכון?											^		פז:
התורה חסה על ממונן של ישראל.	רבי אלעזר:										!	◇	פז:
צו את בני ישראל ויקחו אליך שמן זית זך - אמר רבי שמואל בר נחמני: אליך - ולא לי, לא לאורה אני צריך.	[רבי שמואל בר נחמני]										!	◇	פז:
שלחן בצפון ומנורה בדרום, א"ר זריקא אמר ר' אלעזר: לא לאכילה אני צריך, ולא לאורה אני צריך.	[רבי זריקא אמר רבי אלעזר]										!	◇	פז:
ויעש לבית חלוני שקופים אטומים - תנא: שקופין מבחוץ ואטומים מבפנים, לא לאורה אני צריך.	[תנא]										!	◇	פז:
מחוץ לפרכת העדות באהל מועד - עדות הוא לכל באי עולם שהשכינה שורה בישראל, ואם תאמר: לאורה אני צריך, והלא כל ארבעים שנה שהלכו ישראל במדבר לא הלכו אלא לאורן אלא עדות הוא לכל באי עולם שהשכינה שורה בישראל.											!	◇	פז:
מאי עדותה?											^		פז:
זה נר מערבי שנותנין בה שמן כנגד חברותיה, וממנה היה מדליק ובה היה מסיים.	רבא:										!	◇	פז:
מאין היו מביאין את היין? קדוחים ועטולין אלפא ליון, שניה להן בית רימה ובית לבן בהר וכפר סיגנא בבקעה.											■	■	פז:
כל ארצות היו כשרות, אלא מיכן היו מביאין.											■	■	פז:
אין מביאין לא מבית הזבלים ולא מבית השלחים ולא ממה שנזרע ביניהן, ואם הביא - כשר.											■	■	פז:
אין מביאין הליסטיון, ואם הביא - כשר.											■	■	פז:
אין מביאין ישן, דברי רבי	[רבי]										◆	■	פז:
מכשירין.	חכמים:										◆	■	פז:
אין מביאין לא מתוק ולא מעושן ולא מבושל, ואם הביא - פסול.											■	■	פז:
ואין מביאין מן הדליות, אלא מן הרגליות ומן הכרמים העבודין.											■	■	פז:
ולא כונסין אותו בחצבין גדולים אלא בחביות קטנות, ואינו ממלא את החבית עד פיה, כדי שיהא ריחו נודף.											■	■	פז:
אינו מביא מפיה מפני הקמחין, ולא משוליה מפני השמרים, אלא מביא משלישה מאמצעה.											■	■	פז:
כיצד הוא בודק? הגובר יושב והקנה בידו, זרק הגיר הקיש בקנה.											■	■	פז:
רבי יוסי ברבי יהודה:	רבי יוסי ברבי יהודה:										■	■	פז:
שיש בו קמחין - פסול, שנאמר: (במדבר כ"ח) תמימים היו לכם ומנחתם, תמימים יהיו לכם ונסכיהם.											■	■	פז:
אין מביאין לא מתוק ולא מבושל ולא מעושן, ואם הביא - פסול.											■	■	פז:
אין מביאין את הליסטיון, ואם הביא - כשר	והא קתני רישא:										⚡	◇	פז:
כרוך ותני.	רבינא:										!	◇	פז:
חוליא דשימשא לא מאיס, חוליא דפירא מאיס.	רב אשי:										!	◇	פז:
אין מביאין ישן, דברי רבי	[רבי]										◆	■	פז:

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment story- מעשה	statement- מימרא ♣ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer proof- ראיה
מקרא-key:	

מנחות- כל קרבנות הציבור		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ												
מכשירין.	חכמים:											◊	■	<
מאי טעמא דרבי? אמר קרא: (במדבר כ"ח) לכבש יין, מה כבש בן שנתו, אף יין בן שנתו.	חזקיה:												◊	
אי מה כבש בן שתי שנים פסול, אף יין בן שתי שנים פסול												?	◊	
וכי תימא הכי נמי													!	
יין בן שתי שנים לא יביא, ואם הביא - כשר	והתניא:												?	◊
מאן שמעת ליה דאמר: לא יביא? רבי, וקאמר: אם הביא - כשר													?	
היינו טעמא דרבי, דכתיב: (משלי כ"ג) אל תרא יין כי יתאדם.	אלא אמר רבא:												◊	■
אין מביאין לא מן הדליות כו'.														<
כרמים העבודים פעמים בשנה.	תנא:												◊	■
רב יוסף הוה ליה קרנא דפרדיסא דרפיק ביה טפי ריפקא, ועבד חמרא דדרי מיא על חד תרין.	[רב יוסף]												○	
לא היו כונסין אותן בחצבין גדולים.														<
חביות כדיות לודיות ובינוניות, אין מניחין אותן שתיים שתיים אלא אחת.	תנא:												◊	■
כיצד בודק? גובר יושב וקנה בידו, זרק הגיר הקיש בקנה.														<
זרק הגיר של שמרים, גובר הקיש בקנה.	תנא:												◊	■
ולימא ליה מימך													?	
מסייע ליה לרבי יוחנן													!	
כשם שהדיבור יפה לבשמים, כך דיבור רע ליון.	דאמר רבי יוחנן:												!	◊
רבי יוסי בר רבי יהודה אומר וכו'.														<
הקדישו, מהו שילקה עליו משום בעל מום? כיון דפסול כבעל מום דמי, או דלמא אין בעל מום אלא בבהמה?	בעי רבי יוחנן:												^	◊
תיקו.													■	
אלים ממואב, כבשים מחברון, עגלים משרון, גוזלות מהר המלך	ת"ר:												◊	■
מביאין כבשים שגבהן כרחבן.	רבי יהודה:												◊	■
מ"ט דר' יהודה? דכתיב: ירעה מקנך ביום ההוא כר נרחב.	רבא בר רב שילא:												◊	■
כתיב: על חומותיך ירושלים הפקדתי שומרים כל היום וכל הלילה תמיד לא יחשו המזכירים את ה' אל דמי לכם													◊	■
מאי אמרי?													^	
אתה תקום תרחם ציון	הכי אמר רבא בר רב שילא:												!	◊
בונה ירושלים ה'.	רב נחמן בר יצחק:												!	◊
ומעיקרא מאי הו אמרי?													^	◊
כי בחר ה' בציון אוה למושב לו.	רבא בר רב שילא:												!	◊

disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פיסקה קודמת- story-מעשה- key-מקרא:	statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-
--	---

מנחות-כל קרבנות הציבור	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ
מימרא		
הדרן עלך כל קרבנות הציבור		◇

Talmud Navigator

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

מנחות-שתי מדות		Talmud Navigator														
מימרא	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ														
שתי מדות של יבש היו במקדש, עשרון וחצי עשרון	[חכמים]											◆	■	פז.		
עשרון עשרון וחצי עשרון.	רבי מאיר:											◆	■	פז.		
עשרון מה היה משמש? שבו היה מודד לכל המנחות, לא היה מודד לא בשלשה לפר ולא בשל שנים לאיל, אלא מודדן עשרונות.													◆	■	פז.	
חצי עשרון מה היה משמש? שבו היה מודד לחביתי כהן גדול, מחצה בבקר ומחצה בין הערבים.													◆	■	פז.	
מה תלמוד לומר: (במדבר כ"ח) עשרון עשרון לכבש האחד? מלמד ששתי עשרונות היו במקדש, אחד גדוש ואחד מחוק, גדוש - שבו היה מודד לכל המנחות, מחוק - שבו היה מודד לחביתי כהן גדול	תניא: היה ר' מאיר אומר:											◆	■	◆	פז.	
לא היה שם אלא עשרון אחד, שנאמר: (במדבר כ"ט) ועשרון אחד לכבש האחד, א"כ מה ת"ל עשרון עשרון? לרבות חצי עשרון.	חכמים:											◆	■	◆	פז:	
ור"מ חצי עשרון מנא ליה?													⚡		פז:	
נפקא ליה מועשרון.	[רבי מאיר]												!	◆	פז:	
ורבנן?													⚡		פז:	
וי"ו לא דרשי.	[רבנן]												!	◆	פז:	
ורבי מאיר האי ועשרון אחד לכבש האחד מאי עביד ליה?													⚡	◆	פז:	
ההוא שלא ימדוד לא בשל שלשה לפר ולא בשל שנים לאיל.	[רבי מאיר]												!	◆	פז:	
ורבנן?													⚡		פז:	
נפקא להו מנקוד	[רבנן]												!	◆	פז:	
למה נקוד וי"ו שבאמצע עשרון של עשרון ראשון של יום טוב הראשון של חג? שלא ימדוד לא בשל ג' לפר ולא בשל שנים לאיל.	דתניא, אמר ר' יוסי:												■	!	◆	פז:
ורבי מאיר?													⚡		פז:	
נקודו לא דריש.	[רבי מאיר]												!	◆	פז:	
חצי עשרון מה היה משמש? שבו היה מודד לחביתי כהן גדול														■	<	פז:
מודד?														⚡		פז:
חביתי כהן גדול לא היו באין חצאין, אלא מביא עשרון שלם וחוצהו	ורמינהי:												■	⚡	◆	פז:
מאי מודד נמי דקתני? מחלק.	רב ששת:												!	◆	פז:	
חצי עשרון לרבי מאיר, גדוש היה או מחוק היה?	בעא מיניה רמי בר חמא מרב חסדא:													^	◆	פז:
(סימן: חצ"י חבית"י שלח"ן.)															◆	פז:
ותיבעי לך לרבנן														⚡		פז:
לרבנן, עשרון גופיה קא מיבעיא להו: גדוש היה או מחוק היה?														!	◆	פז:
מדר' מאיר נשמע לרבי מאיר, ומדרבי מאיר נשמע לרבנן, מדאמר ר' מאיר עשרון מחוק, חצי עשרון נמי מחוק מדר' מאיר מחוק, לרבנן נמי מחוק.	אמר ליה: [רב חסדא]													!	◆	פז:
חביתי כ"ג במה מחלקן לחלות, ביד או בכלי?	בעא מיניה רמי בר חמא מרב חסדא:													^	◆	פז:
פשיטא דביד, דאי בכלי, טורטני יכניס?	[רב חסדא]													!	◆	פז:
ויכניס														⚡		פז:

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

מנחות-שתי מדות		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ												
כיון דבקללה כתיב לאו אורח ארעא.											!	◇	פז:	
שלחן מהו שיקדש קמציים בגודש שלו? מדמקדש לחם קמציים נמי מקדש, או דלמא דחזוי ליה מקדש, דלא חזוי ליה לא מקדש?	בעא מיניה רמי בר חמא מרב חסדא:											^	◇	פז:
אינו מקדש.	אמר ליה: [רב חסדא]											!	◇	פז:
איני?												?		פז:
לדברי האומר טפחיים ומחצה קופל, נמצא שלחן מקדש חמשה עשר טפח למעלה, לדברי האומר טפחיים קופל, נמצא שלחן מקדש י"ב טפח למעלה.	והאמר רבי יוחנן:											?	◇	פז:
אינו מקדש ליקרב אבל מקדש ליפסל.	אמר ליה: [רב חסדא]											!	◇	פז:
שבע מדות של לח היו במקדש: הין, וחצי הין, ושלישית ההין, ורביעית ההין, ולוג, וחצי לוג, ורביעית לוג.	[חכמים]											◆	■	פז:
שנתות היו בהין: עד כאן לפר, ועד כאן לאיל, עד כאן לכבש	רבי אליעזר בר רבי צדוק:											◆	■	פז:
לא היה שם הין, וכי מה היה הין משמש? אלא מדה יתירה של לוג ומחצה היתה שם, שבה היה מודד למנחת כ"ג, לוג ומחצה בבוקר לוג ומחצה בין הערבים.	קסבר: [רב ששת]											◆	■	פז:
שבע מדות של לח היו במקדש: רביעית לוג, וחצי לוג, ולוג, ורביעית ההין, ושלישית ההין, וחצי הין, והין, דברי רבי יהודה	תנו רבנן: [חכמים]											◆	■	פז:
הין, וחצי הין, ושלישית ההין, ורביעית ההין, ולוג, וחצי לוג, ורביעית לוג.	רבי מאיר:											◆	■	פז:
לא היה שם הין, וכי מה היה הין משמש? את מי אביא תחתיו? אלא מדה יתירה של לוג ומחצה היתה שם, שבו היה מודד לחביתי כהן גדול, לוג ומחצה בבקר לוג ומחצה בין הערבים.	רבי שמעון:											◆	■	פז:
חצי לוג היתה שם, ואפשר לשער בחצי לוג.	אמרו לו:											?		פז:
אף לדבריכם, חצי לוג ולוג לא יעשה, רביעית היתה שם ואפשר לשער ברביעית אלא זה הכלל היה במקדש: כלי שמשמש מדה זו, אינו משמש מדה אחרת.	אמר להם: [רבי שמעון]											!	◇	פז:
מאי איכא בין רבי מאיר לרבי יהודה?												?		פז:
בירוצי מדות איכא בינייהו, למאן דאמר ממטה למעלה, קסבר: בירוצי המדות נתקדשו, ורביעית יהיב ליה רחמנא למשה, ואמר ליה: שער דקא עיילי להו בירוצין למאן דאמר ממעלה למטה, קסבר: בירוצי מדות לא נתקדשו, והין יהיב ליה רחמנא למשה, ואמר ליה: שער בהא דקא נפקי בירוצין.	רבי יוחנן:											!		פז:
דכולי עלמא - בירוצי המדות איכא למימר נתקדשו ואיכא למימר לא נתקדשו, והכא במלאים קא מיפלגי, מאן דאמר מלמעלה למטה, קא סבר: מלאים שלא יחסר ושלא יותיר, ומאן דאמר ממטה למעלה, מלאים שלא יחסר, אבל יותיר מלאים קרינא ביה.	אביי:											!	◇	פז:
לא היה שם הין.	אמר מר, רבי שמעון:											■	◇	פז:
שפיר קאמר להו ר"ש לרבנן												■		פז:
ורבנן?												?		פז:
הוה הין דעבד משה לשמן המשחה, דכתיב: (שמות ל') ושמן זית הין	[רבנן]											!	◇	פז:
כיון דלדורות לא הוה צריך, לפי שעה הוא דעבדיה ואיגנז	מר סבר: [רבי שמעון]											■	!	פז:
כיון דהוה הוה.	ואידך: [רבנן]											■	!	פז:
ואת מי אביא תחתיו.	אמר מר:											■	◇	פז:
לא סגיא דלא מעייל?												?		פז:
גמירי שתי סמיכות בציבור	כדאמר רבינא:											■	!	פז:
הכא נמי גמירי דשבע מדות של לח היו במקדש.												!	◇	פז:
שנתות היו בהין.	רבי אליעזר ברבי צדוק:											■	◇	פז:

מימרא-statement קושיא-challenge שאלה-question תירוץ-answer ראיה-proof	חולקים-disputants נקודה מרכזית לסיכום והזרה-central point for summary and review מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment מעשה-story
	מקרא-key:

מנחות-שתי מדות		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ												
ולית ליה שבע מדות?												◊	;	פח.
לית ליה.												◊	!	פח.
ואי בעית אימא: מאי שבע מדות? שבע מדידות.												◊	!	פח.
רביעית מה היתה משמשת? רביעית מים למצורע, ורביעית שמן לנזיר.												■		פח.
חצי לוג מה היה משמש? חצי לוג מים לסוטה, וחצי לוג שמן לתודה.												■		פח.
ובלוג היה מודד לכל המנחות, אפילו מנחה של ס' עשרון נותן לה ס' לוג	[חכמים]											◊	■	פח.
אפילו מנחה של ס' עשרון אין לה אלא לוגה, שנאמ': (ויקרא י"ד) למנחה ולוג שמן.	רבי אלעזר בן יעקב:											◊	■	פח.
ששה לפר, וארבעה לאיל, ושלושה לכבש שלשה ומחצה למנורה, חצי לוג לכל נר.												■		פח.
רביעית למה נמשה? אי מצורע, חוץ הוא ואי נזיר, לחם נזיר בשחיטת איל הוא דקדיש	יחיב רבי וקא קשיא ליה:											◊	;	פח.
שבה היה מודד לחביתי כהן גדול, רביעית שמן לכל חלה וחלה.	אמר ליה רבי חייא:											◊	!	פח:
קרי עליה: מארץ מרחק איש עצתו.	[רבי]											○		פח:
חצי לוג מה היה משמש.												■		פח:
חצי לוג למה נמשח? אי סוטה, וכי חולין הוא דצריכי לקדושי? מים קדושים כתיב אי תודה, לחמי תודה בשחיטת תודה הוא דקדוש?	יחיב רבי וקא קשיא ליה:											◊	;	פח:
שבו היה מחלק חצי לוג שמן לכל נר ונר.	אמר ליה ר' שמעון ברבי:											◊	!	פח:
אמר לו: נר ישראל, כך היה.	[רבי]											○		פח:
נר שכבתה, נידשן השמן נידשנה הפתילה כיצד עושה? מטיבה, ונותן בה שמן ומדליקה.	רבי יוחנן אמר רבי:											◊	■	פח:
כשהוא נותן בה שמן, כמדה ראשונה או כמו שחסרה?	יחיב רבי זריקא וקא מיבעיא ליה:											◊	^	פח:
פשיטא דכמדה ראשונה, דאי כמה שחסרה, מנא ידעינן מאי חיסר?	רבי ירמיה:											◊	!	פח:
וכי תימא דמשער ליה												;		פח:
א"כ שבע מדות, נפיש להו מדות טובא.												!		פח:
קרי עליה: (תהלים מ"ה) והדרך צלח רכב על דבר אמת וענוה צדק.	[רבי זריקא]											○		פח:
נר שכבתה, נידשן השמן נידשנה הפתילה כיצד עושה? מטיבה, ונותן בה שמן כמדה ראשונה ומדליקה.	אבהו אמר ר' יוחנן,											■		פח:
נר שבמקדש של פרים הוה	רב הונא בריה דרב יהודה אמר רב ששת:											◊	■	פח:
כי כתיב (שמות כ"ה) ככר ומקשה - אמנורה ונרותיה כתיב, כיון דמיבעיא הטבה, אי לאו דפרקים הוי לא הוה מטייבא ליה.	קסבר: [רב ששת]											◊	■	פח:
כיצד עושה? מסלקן ומניחן באוהל, ומקנחן בספוג, ונותן בהן שמן ומדליקן	מיתיבי:											◊	;	פח:
הוא דאמר כי האי תנא												!		פח:
לא היו מזיזין אותה ממקומה.	דתניא, חכמים:											◊	■ !	פח:
מכלל דאיבעיא ליה לאוהוה מצי מזיו לה?												!		פח:
אלא אימא: לא היתה זזה ממקומה, ומאן חכמים? ר' אלעזר הוא												;		פח:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- < מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה	מימרא-statement ⚡ קושיא- ^ שאלה- ! תירוץ- proof-ראיה
central point for summary and review-הזרה insertion of an earlier segment-קודמת	
מקרא-key:	

מנחות-שתי מדות		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ			
כמין טס של זהב היה לה על גבה, כשהוא מטיבה דוחקו כלפי פיה, כשהוא נותן בה שמן דוחקו כלפי ראשה.	דתניא, רבי אלעזר ברבי צדוק:											⚡	◇	פח:	
ובפולוגתא דהני תנאי														◇	פח:
מנורה ונרותיה באות מן הככר, ואין מלקחיה ומחתותיה מן הככר	דתניא: [חכמים]											⚡	◇	פח:	
מנורה היתה באה מן הככר, ולא נרותיה ומלקחיה ומחתותיה באות מן הככר.	רבי נחמיה:											⚡	◇	פח:	
במאי קא מיפלגי?												^		פח:	
בהאי קרא												!		פח:	
(שמות כ"ה) כבר זהב טהור יעשה אותה - למדנו למנורה שבאה מן הככר, מנין לנרות נרותיה? תלמוד לומר: (שמות כ"ה) את כל הכלים האלה, יכול שאני מרבה אף מלקחיה ומחתותיה? תלמוד לומר: אותה, דברי רבי נחמיה.	דתניא: [רבי נחמיה]											⚡	◇	פח:	
קשיא דרבי נחמיה אדרבי נחמיה												⚡		פח:	
תרי תנאי ואליבא דרבי נחמיה.												!	◇	פח:	
מנורה באה מן הככר, ואין מלקחיה ומחתותיה ונרותיה באה מן הככר, ואלא מה אני מקיים את כל הכלים האלה? שהיו כלים של זהב.	רבי יהושע בן קרחה:											⚡	◇	פח:	
זהב בהדיא כתיב בו: (שמות כ"ה) ועשית את נרותיה שבעה והעלה את נרותיה והאיר אל עבר פניה ומלקחיה ומחתותיה זהב טהור												⚡	◇	פח:	
לא נצרכא אלא לפי נרות, ס"ד אמינא: הואיל ופי נרות אשחורי משחר, התורה חסה על ממונן של ישראל וליעבד זהב כל דהו, קמ"ל.												!	◇	פח:	
חצי לוג שמן לתודה.													■	<	פט.
מה תלמוד לומר בשמן בשמן שני פעמים? אילו לא נאמר אלא בשמן אחד, הייתי אומר: הרי הוא ככל המנחות ללוג, עכשיו שכתב בשמן בשמן הוי ריבוי אחר ריבוי, ואין ריבוי אחר ריבוי אלא למעט, מיעטו הכתוב לחצי לוג.	תניא, רבי עקיבא:												■	◇	פט.
ריבוי אחר ריבוי, חד ריבוי הוא												⚡		פט.	
אלא, אילו לא נאמר בשמן כל עיקר, הייתי אומר: הרי הוא ככל המנחות ללוג, עכשיו שנאמר בשמן בשמן הוי ריבוי אחר ריבוי, ואין ריבוי אחר ריבוי אלא למעט, מיעטו הכתוב לחצי לוג.													■	◇	פט.
יכול יהא חצי לוג זה מתחלק לשלשת מינין, לחלות ולרקיקין ולרביכה?													■		פט.
כשהוא אומר בשמן ברביכה, שאין ת"ל, ריבה שמן לרביכה, הא כיצד? מביא חצי לוג שמן וחוציחו, [חצי] לחלות ולרקיקין וחצי לרביכה.													■	◇	פט.
עקיבא, אם אתה מרבה כל היום כולו בשמן בשמן איני שומע לך, אלא, חצי לוג שמן לתודה ורביעית שמן לנויר ואחד עשר יום שבין נדה לנדה - הלכה למשה מסיני.	אמר לו רבי אלעזר בן עזריה:												■	◇	פט.
בלוג היה מודד.													■	<	פט.
במצורע עני כתיב עשרון בלול ולוג, לימד על עשרון שטעון לוג, דברי חכמים	ת"ר: [חכמים]												⚡	◇	פט.
אפי' מנחה של ששים עשרונים אין לה אלא לוגה, שנאמר: למנחה ולוג שמן.	רבי נחמיה ורבי אליעזר:												⚡	◇	פט.
ורבי נחמיה ור' אליעזר האי עשרון בלול ולוג מאי עבדי ליה?													⚡		פט.
ההוא לגופיה, דקא אמר רחמנא: לייתי חד עשרון.	[רבי נחמיה ורבי אליעזר]												!	◇	פט.
ואידך?													⚡		פט.
לגופיה לא צריך, מדגלי רחמנא גבי מצורע ג' קרבנות וג' עשרונות, הכא חד קרבן חד עשרון.	[חכמים]												!	◇	פט.
ואידך?													⚡		פט.
איצטרך, סלקא דעתך אמינא: הואיל וחס רחמנא עליה לאתויי בדלות, אימא לא ליבעי מינה כלל.	[רבי נחמיה ורבי אליעזר]												!	◇	פט.

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

מנחות-שתי מדות		Talmud Navigator																									
מימרא	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ																									
ואידך?												ז		פט.													
לגמרי לא אשכחן.	[חכמים]												!	◇	פט.												
ורבנן האי למנחה ולוג שמן מאי עבדי ליה?													ז	◇	פט.												
ההוא, למתנדב מנחה שלא יפחות מדבר הטעון לוג, ומאי ניהו? עשרון.	[חכמים]													!	◇	פט.											
ואידך?													ז		פט.												
תרתוי שמעת מינה.	[רבי נחמיה ורבי אליעזר]													!	◇	פט.											
ששה לפר, ארבעה לאיל, שלשה לכבש.															■	<	פט.										
מנלן?																^	פט.										
דכתיב: ונסכיחם חצי ההין יהיה לפר, הין תריסר לוגי הויין, דכתיב: שמן זית הין, וכתיב: שמן משחת קדש יהיה זה לזדורותיכם, זה בגימטריא תריסר הויין.																!	◇	פט.									
שלשה ומחצה למנורה, חצי לוג לכל נר.																	■	<	פט.								
מנא הני מילי?																		^	פט.								
מערב עד בקר - תן לה מדתה שתהא דולקת והולכת מערב עד בקר. דבר אחר: מערב עד בקר - אין לך עבודה שכשירה מערב עד בקר אלא זו בלבד, ושיערו חכמים חצי לוג מאורתא ועד צפרא.	דתנו רבנן:																	■	!	◇	פט.						
מלמעלה למטה שיערו	איכא דאמרי:																		■		◇	פט.					
ממטה למעלה שיערו.	ואיכא דאמרי:																		■		◇	פט.					
מאן דאמר ממטה למעלה שיערו, התורה חסה על ממונן של ישראל																				■		פט.					
ומאן דאמר ממעלה למטה שיערו, אין עניות במקום עשירות.																				■		פט.					
מערבין נסכי פרים בנסכי אילים, נסכי כבשים בנסכי כבשים, של יחיד בשל ציבור, של יום בשל אמש																					■		פט.				
אבל אין מערבין נסכי כבשים בנסכי פרים ואילים, ואם בללן אלו בפני עצמן ואלו בפני עצמן ונתערבו - כשרים, אם עד שלא בלל - פסול.																						■	פט:				
הכבש הבא עם העומר, אע"פ שמנחתו כפולה לא היו נסכיו כפולים.																							■	פט:			
והקטירו - שלא יערב חלבים בחלבים	ורמינהו:																						■	ז	פט:		
אם נתערבו קא אמר.	רבי יוחנן:																							!	◇	פט:	
אי הכי, ואין מערבין נסכי כבשים בנסכי פרים ואילים, ואפי' נתערבו נמי לא, והא מדקתני סיפא: בללן אלו בפני עצמן ואלו בפני עצמן ונתערבו - כשרין, מכלל דרישא לכתחלה קא אמר																								ז	◇	פט:	
מערבין יינן אם נתערב סלתן ושמןן.	אביי:																							!	◇	פט:	
ויינן לכתחלה לא?																								ז		פט:	
במה דברים אמורים - בסלת ושמן, אבל יין מערבין	והתניא:																							■	ז	◇	פט:
היכא דהוקטר סלתן ושמןן - מערבין יין לכתחלה, היכא דלא הוקטר, אם נתערב סלתן ושמןן - מערבין נמי יינן, ואם לאו - אין מערבין, דלמא אתי לאיערובי סלת ושמן לכתחלה.	אלא אמר אביי:																								!	◇	פט:
כבש הבא עם העומר.																									■	<	פט:
ומנחתו שני עשרונים - לימד על כבש הבא עם העומר שמנחתו כפולה.	ת"ר:																								■	◇	פט:
יכול כשם שמנחתו כפולה כך יינו כפול? תלמוד לומר: ונסכו יין רביעית ההין.																									■	◇	פט:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
מקרא-key:	

מנחות-שתי מדות		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ													
יכול לא יהא יינו כפול שאינו נבלל עם מנחתו, אבל יהא שמנו כפול שנבלל עם מנחתו? ת"ל: ונסכו, כל נסכיו לא יהו אלא רביעית.												■	◇	פט:	
מאי תלמודא?												^		פט:	
כתיב ונסכה וקרינן ונסכו, כיצד? נסכה דמנחה כנסכו דין, מה יין רביעית, אף שמן נמי רביעית.	רבי אלעזר:											!	◇	פט:	
אשם מצורע ששחטו שלא לשמו טעון נסכים, שאם אי אתה אומר כן, פסלתו.	רבי יוחנן:											■	◇	פט:	
אלא מעתה, כבש הבא עם העומר ששחטו שלא לשמו תהא מנחתו כפולה, שאם אי אתה אומר כן, פסלתו ותמיד של שחר ששחטו שלא לשמו יהא טעון שני גזירין בכהן אחד, שאם אי אתה אומר כן, פסלתו ותמיד של בין הערבim ששחטו שלא לשמו יהא טעון שני גזירין בשני כהנים, שאם אי אתה אומר כן, פסלתו	מתקיף לה רב מנשיא בר גדא:											⚡	◇	פט:	
אין ה"נ												!		פט:	
הא לא חשיב להו												⚡		פט:	
חדא מינייהו נקט.	אלא אמר אביי:											!	◇	פט:	
בשלמא הנך עולות נינהו, אי לא חזו לעולת חובה קרבי לעולת נדבה, אלא הכא אי לא מוקמית ליה במילתיה, אשם נדבה מי איכא?	רבי אבא:											!	◇	פט:	
אשם מצורע ששחטו שלא לשמו, או שלא נתן מדמו על גבי בהונות - הרי זו עולה לגבי מזבח, וטעון נסכים, וצריך אשם אחר להתירו.	תניא כוותיה דרבי יוחנן:											■		ז.	
כל מדות שבמקדש היו נגדשות, חוץ משל כהן גדול, שהיה גודשה לתוכה.												■	■	ז. מ	
מדת הלח בירוציהן קדש, ומדת היבש בירוציהן חול	[ת"ק]											■		ז.	
מדת הלח קדש, לפיכך בירוציהן קדש, מדת היבש חול, לפיכך בירוציהן חול	רבי עקיבא:											■		ז.	
לא משום זה, אלא שהלח נעקר, והיבש אינו נעקר.	רבי יוסי:											■	◇	ז.	
מני?												^	◇	ז. ג	
אי רבי מאיר												!		ז.	
חד גדוש הוה												⚡		ז.	
אי רבנן												!		ז.	
חדא ומחוק הוה												⚡		ז.	
לעולם רבי מאיר, ומאי כל מדות? כל מדידות.	רב חסדא:											!	◇	ז.	
מדת הלח בירוציהן קדש.												■		ז. <	
במאי קא מיפלגי?												^		ז.	
מדת הלח נמשחה בין מבפנים בין מבחוץ, מדת יבש נמשחה מבפנים ולא נמשחה מבחוץ	תנא קמא סבר:											■	!	◇	ז.
מדת הלח נמשחה בין מבפנים בין מבחוץ, מדת יבש לא נמשחה כל עיקר	רבי עקיבא סבר:											■	!	◇	ז.
אידי ואידי נמשחה מבפנים ולא נמשחה מבחוץ, והכא היינו טעמא, דלח נעקר ומגוה דמנא קא אתי, והיבש אינו נעקר.	רבי יוסי סבר:											■	!	◇	ז.
וכי נעקר מאי הוי? גברא למאי דצריך קא מכוינ												⚡		ז.	
זאת אומרת: כלי שרת מקדשין שלא מדעת.	רב דימי בר שישנא משמיה דרב:											!	◇	ז.	
לעולם אימא לך: כלי שרת אין מקדשין אלא מדעת, וגזרה שמא יאמרו מוציאין מכלי שרת לחול.	רבינא:											!	◇	ז.	

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

מנחות-שתי מדות		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ			
סידר את הלחם ואת הבזיכין לאחר השבת, והקטיר את הבזיכין בשבת - פסולה, כיצד יעשה? יניחנו לשבת הבאה, שאפילו הוא על שלחן ימים רבים אין בכך כלום	מותיב ר' זירא:											⊖	⚡	צ.	
ואמאי? התם נמי לימא: גזירה שמא יאמרו מפקידין בכלי שרת													⚡	צ.	
פנים אחוץ קא רמית? פנים לאו כולי עלמא ידעי, חוץ כולי עלמא ידעי.													!	⊖	צ.
מותר נסכים לקיץ המזבח.	תנן התם:												⊖	■	צ.
מאי מותר נסכים?														^	צ.
בירוצי מדות.	רבי חייא בר יוסף:												!	⊖	צ.
המקבל עליו לספק סלתות מארבע ועמדו בשלש - יספק מארבע, משלש ועמדו מארבע - מספק מארבע, שיד הקדש על העליונה.	רבי יוחנן: כאותה ששינונו:												!	⊖	צ.
תניא כוותיה דרבי חייא בר יוסף, תניא כוותיה דרבי יוחנן.														■	צ:
בירוצי מידות הללו מה היו עושין בהן? אם יש זבח אחר יקריבו עמו, ואם לנו יפסלו בלינה, ואם לאו - מקיצין בהן את המזבח, וקיץ זה מהו? עולות, הבשר לשם ועורות לכהנים.	תניא כוותיה דרבי חייא בר יוסף:													■	צ:
המקבל עליו לספק סלתות מארבע ועמדו משלש - מספק מארבע, משלש ועמדו מארבע - מספק מארבע, שיד הקדש על העליונה והוה ששינונו: מותר נסכים לקיץ המזבח.	תניא כוותיה דרבי יוחנן:													■	צ:
כל קרבנות הציבור והיחיד טעונין נסכים, חוץ מן הבכור והמעשר והפסח והחטאת והאשם, אלא שחטאתו של מצורע ואשמו טעונין נסכים.														■	צ:
ועשיתם אשה לה' - יכול כל העולה לאישים יהא טעון נסכים אפילו מנחה? תלמוד לומר: עולה	תנו רבנן:													■	צ:
שלמים מנין? תלמוד לומר: זבח														■	צ:
תודה מנין, ת"ל: או זבח														■	צ:
יכול שאני מרבה אף בכור ומעשר ופסח וחטאת ואשם? תלמוד לומר: לפלא נדר או בנדבה, בא בנדר ונדבה טעון נסכים, שאינו בא בנדר ונדבה אין טעון נסכים.														■	צ:
משמע להוציא את אלו, אוציא את חובות הבאות מחמת הרגל ברגל, ומאי נינהו - עולות ראייה ושלמי חגיגה? ת"ל: או במועדיכם, כל הבא במועדיכם טעון נסכים.														■	צ:
משמע להביא את אלו, אביא שעירי חטאת הואיל ובאין חובה ברגל? תלמוד לומר: וכי תעשה בן בקר, בן בקר בכלל היה, ולמה יצא? להקיש אליו, מה בן בקר מיוחד בא בנדר ונדבה, אף כל בא בנדר ונדבה.														■	צ:
לעשות ריח ניחוח לה' מן הבקר או מן הצאן - מה ת"ל? לפי שנאמר עולה, שומע אני אפי' עולת העוף במשמע, ת"ל: מן הבקר או מן הצאן, דברי ר' יאשיה	[רבי יאשיה]													■	צ:
אינו צריך, הרי הוא אומר זבח, ועוף אינו זבח, אם כן מה ת"ל מן הבקר או מן הצאן? לפי שנאמר: (ויקרא א') אדם כי יקריב מכם קרבן לה' מן בהמה מן הבקר ומן הצאן, יכול האומר הרי עלי עולה יביא משניהם? ת"ל: מן הבקר או מן הצאן, רצה - אחד מביא, רצה - שנים מביא.	רבי יונתן:													■	צ:
ורבי יונתן למה לי קרא?														⚡	צ:
עד שיפרוט לך הכתוב יחדו	האמר: [רבי יונתן]													⚡	צ:
איצטריך, סלקא דעתך אמינא: הואיל וכתוב ומן הצאן, כמאן דכתיב יחדו דמי.														!	צ:
ולרבי יאשיה דאמר: אע"ג דלא כתיב יחדו כמאן דכתיב יחדו דמי														⚡	צ.א.
ליבעי קרא														⚡	צ.א.
הכתיב: אם עולה קרבנו מן הבקר, ואם מן הצאן קרבנו.	[רבי יאשיה]													!	צ.א.
ואידך?														⚡	צ.א.
איצטריך, ס"ד אמינא: הני מילי במפרש, אבל בסתמא לייתי מתרוייהו, קמ"ל.	[רבי יונתן]													!	צ.א.